

Og dér synes jeg jo, det er meget ærgerligt at høre, at Socialdemokratiet har flyttet sig, som fru Pia Kjærsgaard også påpegede, siden vi diskuterer dette her emne i foråret. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at Socialdemokratiet er gået i stå på grund af et udvalgsarbejde, som jo faktisk skulle fremme sagen i stedet for.

Venstre taler om, at lovforslaget er en genfremstilling af det, vi diskuterede i foråret, men det er faktisk ikke korrekt. Hvis man læste lovforslaget, ville man se, at der bl.a. er skærpede straffebestemmelser, hvis det har været en særlig grov omskæring. På det punkt er det altså forskelligt fra det, vi diskuterede i foråret. Men jeg blev heller ikke særlig klog på, om Venstre ville stemme ja eller nej til det. Hvis de ord, som Venstre markedsfører sig på: »Venstre ved du, hvor du har«, skal stå til troende, må man jo gå ud fra, at de talrige udtalelser, vi har hørt fra Venstres folketingsmedlemmer på det her område, betyder, at Venstre vil stemme ja, når lovforslaget bliver færdigbehandlet her i Folketingssalen.

Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti har været meget positivt indstillet over for lovforslaget; det havde jeg såmænd også forventet. Jeg synes, det er fint, at der i hvert fald er nogle partier i Folketingssalen, der ikke er bange for at gøre noget ved dette problem, også selv om det er vanskeligt, og også selv om ikke alle befolkningsgrupper synes, det er særlig godt, at vi i Folketinget forsøger at blande os i det.

Jeg fornemmede også, at SF havde en positiv indfaldsvinkel til lovforslaget, både den del af det, som går på, at der skal være en lov på området, og med hensyn til at straffe, såfremt det foregår i udlandet. Og dér vil jeg da endnu en gang fremhæve FN's børnekonvention som et eksempel på, at vi godt kan straffe for gerninger foretaget i udlandet, og i den forbindelse henviser til Danidas rapport fra maj 1996, hvor man netop henviser til FN's børnekonvention, der er et udmærket eksempel at bruge, hvis man vil forsøge at komme omskæringen i udlandet til livs.

Det Radikale Venstre kunne man ikke blive klog på; det er der ikke så meget nyt i. Man havde både SF's synspunkter og Socialdemokratiets synspunkter, og jeg må så bare håbe på, at man senere hen i udvalgsbehandlingen kommer til at hælde mest til SF's side, for så begynder der jo at tegne sig et flertal i Folketingssalen, så vi kan få lovforslaget vedtaget.

Endelig havde Enhedslisten en lang række spørgsmål. Jeg mener, at nogle af dem allerede er besvaret her fra talerstolen, men jeg synes, det vil være meget fint, hvis vi under udvalgsbehandlingen studerer lidt, hvad der foregår i vores nordiske broderlande Sverige og Norge. Dér har man jo meget fine eksempler, som vi kan drage lære af.

Og så håber jeg på, at det studium, der skal gøres under udvalgsarbejdet, vil medvirke til, at det her lovforslag får en velvillig behandling og bliver vedtaget i Folketingssalen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til elproduktion. (Begrænsning af tilskud til naturgasbaseret kraftvarme m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (FremSAT 4/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Det er uomtvisteligt, at produktionstilskuddet på 10 øre pr. kWh el produceret på decentrale kraftvarmeværker på grundlag af vedvarende energi eller naturgas har været et godt incitament til at fremme en effektiv og miljørigtig elproduktion i Danmark.

Det er lige så uomtvisteligt, at CO₂-tøren i visse tilfælde er blevet et for gunstigt incita-